

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA

Rambla del mitj, 20.

BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 8 rals

Antillas (Cuba y Pto. Rico). 10 "

Estranger. 10 "

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

L'INVENTOR DEL FONÓGRAFO.

Fá sis mesos que lo mon científich europeu está ab la vista fixa al altre part del Atlántich, á la América del Nort, d' ahont ab prou feynas passa una semana sense que 'ls hi vinga una nova y profunda sorpresa. En un petit poble no molt lluny de Nova-Yorck, en una caseta d' aspecte humil, voltada per un jardí frondós, hi viu un jove, de poch més de 30 anys, de una immensa ciencia y de una espléndida imaginació, que com qui diu cada dia fá un invent y ab cada invent fá donar gigantescos passos á la ciencia. Lo govern dels Estats-Units l' hi té ja concedits més de 200 privilejis de invenció.

Tomás Alba Edison, que aqueix es son nom, no té cap, absolutament cap títol académich, tot s' ho deu á ell mateix. Quant era molt noy venia diaris per las estacions dels ferro-carrils. Molt jove encare, ab los ahorros vá comprar una petitísima imprenta; la empresa del carril l' hi vá deixar establirla dintre un furgó, y anava durant los viatjes imprimint y venent sos periódichs. Vá entrar després en una oficina telegráfica, y desde aquell dia fins avuy la seva activitat febril no ha parat un punt. Inventa primer lo telégrafo cuádruple, per medi del qual per un sol fil y en un mateix moment, en compte de un se envían quatre partes telegráfichs. Després descubreix la ploma eléctrica ab la que en un mateix temps lo que s' escriu queda grabat y 's pot imprimir. Y per no ser extensos basta citar lo electro-motógrafo, lo motor armónich, lo micro-tasímetro, lo megáfono que transforma lo sonido més microscópich en un sonido fort y distint, l' aereófono que permet á la veu humana aplicada sobre un xorre de vapor ser sentida á dos kilómetros de distancia; lo fonógrafo, instrument lo més maravillós del mon que copia una conversació, un cant, un concert, y l' fá torná á sentir reproduhintlo fidelíssimament tantas vegadas com se vulga, un dia, un mes, un any, ó un sigle després.

L' Ateneo libre de Catalunya ha estat la primera societat d' Espanya que ha donat á coneixe, en totes sas actuals aplicacions, lo sorprenent invent de Edison. Devant de la boquilla del fonógrafo s' enrahona, ó s' canta, ó s' toca un instrument, y las vibracions produhidas per lo sonido quedan grabadas sobre un corró que gira poch á poch. Quan s' ha acabat lo cant, se treu lo corró, se l' torna á colóca en la posició que estava al comensar lo grabat, s' hi donan novas voltas y s' torna á sentir fiel y exactament la mateixa conversació, ó l' mateix cant ó l' mateix instrument. Es una cosa verdaderament admirable, y que deixa molt endarrerera sent cert, tots los miracles, més ó menos falsos, ab que uns quants han vingut explotant á tothom.

Si Edison hagués nascut en altre temps á las horas de are ó seria sant ó hauria estat cremat. És més fácil lo últim, perque lo fonógrafo sembla poch amich del clero. L' altre nit un amich nostre vá observar que en lo fondo de la boquilla hi havia un full molt prim de goma.—¿Perqué hi es? va preguntar, y l' hi van respondrer:—Perqué quan s' enrahoni no vajan capellans á la membrana. Ab un sol capellá n' hi hauria prou perque l' fonógrafo s' espatllés.

A. T. O.

THOMAS ALBA EDISON.

ENTRE 'LS VIUS.

¿No 'ls ho deya?
Lo pet de las elecciones, la part forta y animada vá ser al cementiri.
Aquí á la ciutat, entre 'ls vius, no han vist una cosa que inspirés més llástima.
En bona fé, si nosaltres los demócratas hi anèm, nos menjém la poma.
Hi ha hagut candidat que pot ben dirse que vá plantarse á 29. Si se 'n troba un que arriba á 30 guanya la partida.

De totes maneras hém vist cosas preciosísimas.

Las mesas las havian guanyadas los constitucionals, totes menós la de Hostafranchs, que ni siquiera estava per ells intervinguda.

Donchs bé, 'ls secretaris components als ministerials eran tots empleats de consums y municipals.

En temps de la democracia los ajuntaments nombravan als seus empleats; are al contrari, 'ls empleats nombran als ajuntaments... y fins á las diputacions provincials.

Llavors los conservadors nos deyan:
—Uix allá, perduts. Entre tots los que aneu á las urnas ab lo ditxós sufragi universal no ténim un sol elector que porti la camisa neta. En cambi nosaltres contém ab la gent del capital y la gent de l' inteligencia... Nosaltres... Cá, si 'l dia que nosaltres sortim, vos farém caure d' espatllas ab la llam del nostre talent y ab lo brillo de las nostras doblesas!...

Ha vingut lo dia en que han sortit de la closca.

Han presentat los seus candidats y han tret las sévas forsas.

La gent de l' inteligencia: mitja dotzena d'

empleats de consums, de aquells que 'u saben tot, menós lo qu' es glucosa.

La gent dels capitals; mitja dotzena de municipals, d' aquells que 's guanyan la vida donant belas als gossos, y dihent á las donas de las botigas:

—Ey mestressa, si no riega la acera li farém pagar la multa.

Per lo demás la elecció ha sigut petita; pero fecunda.

La gent que ocupa las oficinas y 's menja 'l ranxo oficial ha anat á las urnas en correcta formació. Al menós no dirán are que no hi haja disciplina.

Un amich nostre que viu á la plassa de Sant Jaume 'ns ha esplicat, que al anar á sortir al dematí los municipals de casa la ciutat un cabó vá dir:

—Firmes, ar!.. A votar, ar!

També hi ha hagut miracles.

Lo primer dia, quan per constituirse las mesas interinas varen obrirse alguns colegis, varen trobarse 'ls electors de oposició desitjosos de nombrarlas, que aquellas estavan ja constituidas.

Aquesta gent tot lo que siga estolvier feyna als seus enemichs, ho fá; aixó si que 'u té.

Després á l' hora del escrutini, varen sortir més papeletas de l' urna, que votants constavan en las llistas.

A un fulano, empleat que vá treballar en la confecció d' aquestas últimas, se l' hi atribueix la següent frase:

—No 'a estranyin senyors, la mèva estava prenyada de nou mesos.

Efectivament vá treballar nou mesos en arreglar las trampas.

S' ha descubert que l' actual ajuntament no es católich.

—¿Donchs qu' es? preguntarán vostés.

—Are, u veurán.

En un colegi un subjecte vá sentir que al dir lo president:—«Voto de fulano de tal» anomenava á un seu amich, mort ja fá á la ralla de quatre anys.

Un municipal vá anar á votar.
—¿Vosté es fulano de tal? vá dirli l' assombrat amich del difunt.

—Si senyor.

—Pero si aquest amich meu vá morir...

—No importa; la seva ánima s' ha encarnat en lo meu cos. Los que votém aquest any som espiritistas.

Las elecciones han donat un resultat positiv.

Los constitucionals que han anat á votar son molt poch; y 'ls ministerials son menós encare, y per cert que d' aquestos menós si 'n treyam als empleats, no 'n quedaria ni un.

En vista d' aixó dech declarar una cosa, y és que jo soch amich de las bonas máximas, y com que las bonas máximas á Barcelona son las máximas de 'n Brusí, jo 'ls diré lo que deya ell temps endarrerera.

N' han votat tants, se n' han abstingut quans, tots los que s' han abstingut son menús.

Y... francament, jo quan ne vingúes un altre, aniria á las urnas, perque á mi 'm sembla que per molts que sigan las traficas ministerials, bastaria 'l vent que al passar fessim los demó-

cratas, perquè la situació se 'n anés de bigotis...
Pobreta! Està tant magre!... Y tant que menja!

Pero bah; 's véu que no l' hi fá profit.

P. K.

Festa major de Cardona. Dia 16 de aquest mes.

Corridas de vacas navarras, embalats, molta diversió, molta gresca tot á expensas del Ajuntament.

Això sí, l' Ajuntament de Cardona ja fá un any ó per 'qui que no paga als seus empleats. Naturalment un Ajuntament com lo de Cardona tèn de tenir molta sal.

Y sort encare que per compte de vacas navarras no l' hi dongui l' humorada de corre 'ls empleats en dejú.

¿Se pot saber que signifiquen certes sessions extraordinaries que hi ha tots los dias en l' Ajuntament de Blanes?

¿Se pot saber que varen anar á fer dos concejals á Madrid?

¿Se pot saber que s' ha fet de un crédito de 33,500 rals que tenia l' Ajuntament?

Apa, parlar clar, que si certes cosas passessin en temps dels revolucionaris, bèn segur que las sentirian fins á Salamanca.

Prepárinse la butxaca.

Los dias 22 y 24 de aquest mes hi haurá dugas corridas.

Toros de Carriquirri y de Ferrer, de Pina.

Espasas Lagartijo y Angel Pastor.

Desde 'l maig que á las ganaderías guardan los toros espressament.

¡Ah! Una gran noticia; no ocupará la presidencia 'l Sr. Frontrodona, perquè 's créu que per aquell dia 'l sastre no haurá tingut temps de allargarli 'ls pantalons.

Classificació que feya del mon una persona molt observadora:

Al mon, deya, hi ha sempre un capellá que tot ho beneheix.

Un soldat que tot ho defensa.

Un pagés que tot ho manté.

Y un procurador que tot ho embolica.

Caricatura de un periódich italiá.

Un ós (la Rusia) 's menja als turchs de Cabul.

Y 'l lema diu:

«La població de Cabul desitja que Rusia se l' incorpori.»

Un dels candidats ministerials se deya Clemente Lopez.

Una advertencia: aquest Lopez no tèn que veure res ab l' editor de la Campana.

«Estos son otros Lopez.»

Per últim lo Sr. Bugallal ha entrat al ministeri.

No sent ministre va colocar á tota la seva familia, parents y arents. Tots menján del presupuesto.

Si no sent ministre feya això ¿qué farà d' aquí en avant?

Fins es capás de donar una credencial als gossos y als gats de casa seva.

¡Qui fos canari seu!

Al menos me nombraria magistrat de las Canarias.

Una posta que mencionava la Gaceta de Catalunya:

Dos aficionats á la música, un d' ells á la moderna y l' altre á l' antigua varen apostar, que si 's tocava sis vegadas una marxa de Wagner á gran orquesta prop de una bota de ví 'l ví 's tornaria agre, y que si 's tocava 'l primer acte de la *Sonámbula* 's tornaria ranci.

En cambi jo crech que tocant música de Wagner per las vinyas, la filoxera se moriria de mal de cap.

Encare, que potser donarian millor resultat los discursos de 'n Cánovas.

A tot arréu las eleccions han donat molt joch.

A Torelló las cédulas dels difunts deyan: —«Fulano de tal ó sus legítimos herederos.»

A Mollet varen ferse cédulas dobles. Quan los electors anavan á l' urna 's trobavan que ja havian votat.

A Caldas de Montbuy, al constitucional que treballava més diu que van durlo prés á Granelers á la disposició del capitá general.

A Parets, terra de las bonas monjetas, la cosa vá anar de un' altra manera. L' arcalde qu' es molt campetxano junt ab quatre concejals forman la mesa interina. S' hi presentan los electors. L' arcalde 'ls diu:

—¿Me voleu creure? Tornéuse 'n á casa. Tant es que risquin com que rasquin. No guanyaréu.

Los electors no 's donan per entesos y votan.

Arriba l' hora del escrutini, abocan l' urna, y l' arcalde y 'ls secretaris fan micás las candidaturas.

Després contan los qu' han votat. ¿Han votat cinquanta? Donchs tots cinquanta son nostres.

Los electors protestan, y l' arcalde 'ls treu del local, sense admetre protestas, ni escoltar reclamacions.

Naturalment, com que la religió católica es la del estat, guerra als protestants!

En Gambetta está á punt de casarse.

Se casa ab una senyoreta que l' hi porta 18 millions de dot.

Res, un descamisat, que ab prou feynas ne tindrà per comprar-se una camisa.

¿Ja han anat al Tivoli á veure la *Guardiola*?

Donchs si no hi han anat, dispensin que 'ls ho diga, no saben lo qu' es ferse un tip de riure.

Alló es una sarsuela aixerida en tota l' estensió de la paraula, y cada nit te més éxit.

La *Guardiola* l' hi servirà á l' empresa per ficarli 'ls quartos de la temporada. Y hasta crech jo que no l' hi cabrán.

Un periódich neo-católich diu que las órdenes religiosas serán la *sal* que impedirá que la carn se corrompi.

¿Con qué serán la *sal*?

Donchs ¡viva la *sal*!

En un poble de la provincia de Cádiz hi ha un tinent d' arcalde, que á més de tinent d' arcalde es taberner.

L' altre dia 'l mestre d' estudi vá enviar á comprarli un porró de ví, y com que 'l ví de un tinent d' arcalde conservador havia de ser agre á la forsa, vá tenir que tornarli.

¡Ah amigo, que has fet pobre mestre!

Desseguida me l' agafa, me 'l posa á la presó y me 'l incomunica.... Fins al cap de 14 horas, al tinent d' arcalde taberner no l' hi havia passat la bravada.

Tal es la justicia conservadora. Qui la pesa ab uñas balansas, qui la medeix ab un petricó.

¿TORNÉMHI?

Senyó Arcalde, ¿qu' hem de fé?

Vosté fa 'l distret á posta, ¿que no véu que ja s' acosta la festa de la Mercé?

¿Que no hem de fer saragatas, y carreras de caballs, y lluminarias y balls, y sortijas y regatas?

Vaja, vaja; mans á l' obra que si 'ls carrers no 's guardian los que vinguéssio dician que aquesta ciutat es pobra; y si be es vritat que 'n es, ho hem de amagá ab artifici, pues per 'narnos al Hospici encara 'ns sobran dinés.

Cops al bulto y endavant, vingan llums y fanalets, vinga vert y gallardets y aném guarnint y penjant.

Ah!... pero si m' ha de creure no 'n fassi com l' any passat; alló va sè un disbarat que may s' ha de torná á veure.

Res d' aquari, res de frás; si s' ha de fer, ferho bèn, de modo que si convé s' hi puguin llogar cadiras.

Si aném pe 'l regló del llum pot fe una cosa molt bona, porque com que á Barcelona fa tems que 'l gas no 's consum; las fábricas n' hi vendrán tant com vulgui y á poch preu,

y hasta diu alguna veu que fins l' hi regalará.

De vert no n' hi faltará

pues ja que la filoxera no deixa vinya sencera, ja las pedém arrancá; y aixís, ans que isfamement la filoxera s' hi engreixi, val mes que aquet vert serveixi per l' us del Ajuntament.

Tenint llum y vert y humor ja tindrà lo principal porque la ciutat condal puga fer festa major; y organisant quatre bromas que no costarán un xavo, podrá al cap de vall dir: —¡Bravo! ¡nos hem portat com uns homes!

Comensi per fer guarair los gegantassos y 'ls nanos, que com son tant campetxanos no 's farán pregá á sortir. Després, com es natural, y una costum que may falla, pot fer posar l' ou com balla á dins de la Catedral.

Sobre tot Xiquets de Valls, y 'l grandios ball de bastons, y comparsas á trompons que admirin ab sos treballs. Fará també molta proba, si corrent no s' entrebanca, lo dragó de Villafranca, diversió bonica y nova.

Luego pot llogar gitanas porque ballin lo ball seu, qu' es un ball que sols se veu en las festas catalanas; y per fer més gran festassa, y porque 'ls exigents callin, dongui permís porque 's ballin rams y cocas á la plassa.

Ja veu, donchs, quan facilment, seguint per aquest tenor,

ab riquesa y esplendor pot enlluerná á la gent.

No desprecibi la ocasió d' adquirir més nom y fama;

ja sentirá com l' aclama de cent mil crits lo ressó.

Barcelona estará nana de havé al fi rivalisat

ab Olesa y Sant Cugat, ab Sant Boy y Vallirana.

Si la enveja, que may calla, l' hi treu noms, per crítica,

Barcelona l' hi dirá l' Arcalde del ou com balla.

Fassi nnas festas hér macas que vosté may té desgracia,

pues ja sabem que la gracia fins l' hi surt per las butxacas;

y ja que 'ns deixa memoria d' obras que han fet sensació,

no l' hi falta més que aixó per coronarse de... gloria.

C. GUMA.

En una sastreria del carrer d' Escudillers s' hi llegeix lo següent rétol:

«Gran baratúra en colegiales.»

Naturalment, los pobres mestres passen tanta gana, que 's veuhen en la necessitat de véndre 's la familia menuda.

Un marqués parla ab un manobra:

Lo marqués:—Jo soch y seré sempre conservador.

Lo manobra:—Senyor marqués; en tots los partits hi ha gent honrada.

En un teatro un tenor cantava un terceto y ho feya molt malament.

Una part del públich:—Lo tenor que cantí sol!

Tant y tant van repetirho que 'l barítono y 'l baix van ferse enllá, porque 'l tenor cantés sol.

Lo públich:

—No, que cantí sol lo tenor; volém dir que se 'n torni á casa y que no molesti á ningú. Si vol cantar, que cantí sol.

Una cansó que s'ha fet de moda á Hostafranchs lo primer dia d'eleccions:

— La lutxa darà molt joch
hi haurá escándols per demés.
Batllori pica foch
Batllori pica foch
un, dos, tres.

— Pues señores je no 'm moch
deya un arcalde de pés.
Batllori pica foch
Batllori pica foch
un, dos, tres.

Quan s'acabi 'l tripijoch
no i' elegirán may més.
Batllori pica foch
Batllori pica foch
un, dos, tres.

Una disposició del govern;
Lo ministre de Foment ha disposat qu' en
las escolas normals s' ensenyin als qu' estudian
per mestres música y cant.

Molt bèn pensat.
Al menos que sapigan de solfa per quan tin-
gan de cantar los goigs de Sant Prim.

A Monserrat no hi ha una gota d' aygua.
Aixís ho diu lo *Correu catalá*, expressant que
fins está seca la font anomenada del Miracle.
Ja 'u véu, carlinet de las mèvas entranyas;
quant hi ha sequía, no hi valen miracles.

Pero l' eco de las sagristias no s' encaparra
per tant poca cosa y exclama:

« Apesar d' aquesta falta d' aygua, més de
2,000 personas varen reunir-se en lo Santuari 'l
dia de la Mare de Deu. Això proba la gran de-
voció que tenen los catalans per la perla de la
montanya »

Això lo que proba es la gran devoció que te-
nen los catalans á heure ví, sobre tot quant l'
aygua falta.

En Fontrodona vá presidir una mesa elec-
toral.

Un aficionat als toros qu' encare está cremat
per lo que vá fer lo dia de l' última corrida, ex-
clamava:

— Ditzós Fontrodona, sempre vol presidir!...
¿Qué també l' han xiulat?
— No, que aquesta vegada vá ordenar que s'
posesin banderillas de foch.
— ¿A qui?
— Home, als constitucionals.

Diumenje á la nit gran incendi al carrer de
las Sitjas.

Vá succehir lo de sempre: las bombas prou
van anarhi; pero l' aygua faltava, y per falta
d' aygua 'l foch vá estendre's considerable-
ment.

Un bromista deya:
— ¿Aygua 'ls falta? Jo 'ls ne puch ensenyar
alguns dipòsits.
— ¿Ahont? preguntava un bombero.
— Registrin bèn las tabernas de per aquí als
voltans.

A la presó s' ha establert una fotografia per
treure la fatxa dels criminals.

— ¿Que 'm diria com ho haig de fer porque
'm retratin de franch? preguntava un crach.
— Això ray, l' hi responia 'l fotógrafo. ¿Véu
aquell senyor que passa? L' hi préu lo rellotje,
y 'ls municipals l' acompanyarán á la fotografia.

De un periódich de Madrid:
« Los capellans se dedican á recullir donatius
pèl Papa.

» ¿Pèl Papa? ¿N' están bèn segurs?
» Es que després no 'ns surtin dihent que això
del Papa era una papa. »

Lo general Salamanca ha arribat á Tortosa.
Examen de geografia: Lo mestre:
— ¿Donde está Salamanca?
Lo noy: — Cerca de Tortosa.

A Madrid un xicot jove s' ha clavet un tiro.
A la butxaca varen trobarli una carta dirigi-
da á un seu oncle.
¿Que l' hi deya?
Res, l' hi encarregava ab molt interés que

anès á ca 'l armer á pagar la pistola ab que s'
havia clavet lo tiro.

Una noticia de un periódich de Madrid:
« Un coronel del exércit ha sollicitat un des-
tino en una companyia de ferro-carrils. »
Comentari.

¡Vaya un modo de rebaixarse! A un coronel
no l' hi correspon una companyia, sino un ba-
talló... de ferro-carrils.

Escena davant de un jutje.
Un amo acusa á un seu dependent de que l'
hi ha dit lladre.

— Lladre y l' hi probaré, fá 'l dependent,
— Aquesta paraula no pot dirse, observa 'l
jutje; ni als mateixos lladres se 'ls pot dir lla-
dre, só pena de incorre en injuria.

— ¿Y á un lladre se l' hi pot dir home honrat?
— Sense cap classe de duptes.
— Donchs en aquest concepte 'l meu princi-
pal es l' home més honrat de la terra.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse
'ls ciutadans Pau Sala, Xinxineta, Xarau, Almina, Dia-
mant, E. Fusté y Trompique.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com y
tamoch lo qu' envian los ciutadans J. Astelles y F., Cap
Cigrany, A. Amorós, Meixet de Reus, Jan Pistrachs, F. So-
ler y G., J. Arnau, Tobir, Tranquil, P. Negre, Nassari Gan-
xet, Trencalós, Meru, J. Cimó, F. Foich, Xius, Xarau y
J. Estrany.

S. M y M: Hi aniran los quentos. — Moratilla: Publicarém
geroglífich y mudansa. — Diamant: Idem alguna cantare-
lla y dos geroglífichs. — Mal de gana: Idem geroglífich y
caboria. — Miseria Fana y C.ª: Idem des caborias y dos
trenca-closcas. — Morolobongof: Publicarém tres geroglí-
fichs. — Mossen Bela: Idem trenca-closcas y quadrat. — A.
Mañas: Idem dos trenca-closcas. — Titella y G.ª: Idem un
trenca-closcas y una caboria. — Esquilla-neos: Ja hi ha anat
lo que 'ns diu del rétol. — F. Serra: Queda servit. — Badia:
Mirarém de compiaré'l. — Marqués dels quatre vents: La
noticia hauria de venir en regla, es á dir abonada per una
persona coneguda. — A. S. Blanes: Queda complascut. — Pe-
rico Matalassé: Sentim que la seva poesia no siga de opor-
tunitat, per donarli la preferéncia. — Pobre de bona fé: L'
hi agrahim lo seu interés; pero creguins, á certas personas
y á certas cosas lo millor es deixarlas. — M. de Imegra: La
carta de vosté ha vingut tart perquè poguem ocuparse'n.
— L. U. Publicarém la combinació numérica y un quento. —
Jenani: Idem la mudansa. — E. Fusté: Idem lo trenca-clos-
cas y 'l geroglífich. — Almina: Igual que la conversa. — Pau
Sala: Hi anirà casi tot lo que 'ns envia. — Meñistófeles:
Idem idem. — Visus y Manet: Publicarém un logogrijo. —
Fasa-gris: Publicarém lo quint de paraulas y la con-
versa.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª — Pampallugas.
2. Id. 2.ª — Mocadó.
3. ENDEVINALLA. — Mancha.
4. MUDANSA. — Manya.
5. TRENCA-CLOSCAS. — Correspondencia particular.
6. CONVERSA. — Tarregada.
7. QUADRAT NÚMERIC. — 2 1 0 0 1 2
1 0 2 2 0 1
0 2 1 1 2 0
0 2 1 1 2 0
1 0 2 2 0 1
2 1 0 0 1 2
8. GEROGLÍFICH. — Comtes vells barallas no-
cas.

Han endevinat totes 8 solucions los ciutadans Mero
y Tres gasómetros parats; n' ha endevinadas 7 L. U.;
6 Diamant, Trencalós, Ganxet y Fasa gris; 5 Visus y
Manet, Tronera Atrevit y Almina; 4 C. Loñip, J.
Gust y Xarau; 3 Meñistófeles; y 2 no més Pau Sala.

I.

Lo meu total
m' molt genets
m' ha convidat
á heure, dos.
Tot xano, xano
m' hi he arribat
y la hu dos prima
se n' ha alegrat.

COMICH D' HORTA.

II.

Una quarta tres segona
vaig comprarne tenint gana,
y la hu dos m' ha fet molt mona
una tot per la Campana.

POETA RETIRAT.

SINONIMIA.

Lo noy gran de cal total,
qu' es total com lo seu pere
acaba de fe un total.
le millor qu' ha fet fins are.

JENANI.

MUDANSA.

Una tot me va donar
la tot una certa nit,
y un mocadó li vaig dar
de tot per assegurar,
com se diu, molt be 'l partit.

MORATILLA.

ENDEVINALLA.

Soch de ferro y no de acer,
finch dents y no soch persona,
rodo y no soch cap bola,
endevina qui puch ser.

CLOFA DE PETXINA.

FUGA DE CONSONANTS.

o . . . a
o . . . a
o . . . a
o . . . a
o . . . a
o . . . a

Sustituir los pichs ab lletras de modo que la prime-
ra ratlla diga una prenda de vestir; la 2.ª una arma,
la 3.ª un material per fer obras; la 4.ª un joch, la
5.ª un siti de recreo y la 6.ª lo que fa un quant
fuig.

PAU SOLA.

TRENCA-CLOSCAS.

Ermoodrleobre
Ab aquestas lletras formar el nom d' un senyor qu'
es á pendre banys.

A. MAÑOS.

GEROGLÍFICH.

K
D A O
A L E E K
D I Q Y K D I
Q Q E E Q
I D I
D L L

GANXET.

NUEVAS PUBLICACIONES.

Forma un tomo elegante de 240 páginas con
40 ilustraciones; bien impreso, papel satinado,
tamaño en 8.º, cubierta en colores y vale solo
5 rs.

EL ALMA AL DIABLO.

Novela original española, por A. Z.
Consta de un tomo de más de 200 páginas
bien impresas sobre papel satinado. Precio 5 rs.
Véndense en la Librería de Lopez Rambla del
Centro y en todas las demás de esta Capital.

LOPEZ, Editor. — Rambla del Mitj.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 31 y 33.

¡PUPUT!

—Vaja, juguem á un' altre cosa; ja estich cansada d' anar á las foscas.